

-

Софийска районна прокуратура (СРП) е повдигнала обвинение против Г. Г. Б. за това, че на 10.04.2023г. в гр. София, около 01.00 ч. на кръстовището на бул. Витоша и ул. Хан Аспарух чрез нанасяне на удар в областта на носа е причинил лека телесна повреда на Х.О.С., изразяваща се в кръвотечение от носа и реализираща медикобиологичния признак „временно разстройство на здравето, неопасно за живота“, по хулигански подбуди - без да е предизвикан от пострадалия Салех, на публично място в центъра на гр. София, незачитайки неприкосновеността на личността - престъпление по чл. 131 ал. 1 т. 12 вр. чл. 130 ал. 1 от Наказателния кодекс /НК/.

СРП е внесла делото в съда с предложение подсъдимият да бъде освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл. 78а НК.

СРП не изразява становище.

Подсъдимият се признава за виновен, изразява съжаление и моли за минимално наказание.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 НПК, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Подсъдимият Г. Г. Б. е роден на г. в С, българин, български гражданин, неосъждан, средно образование, живущ в гр. С, бул. „*****“ № , ет. , ап. , ЕГН *****.

На 10.04.2023г. около 01:00 часа св. Х.О.С. вървял по бул. „Витоша“ в гр. София. На кръстовището с ул. „Хан Аспарух“ към него се приближили четирима души, единият от които бил подсъдимият. Той и още едно от лицата не носели маски, докато другите двама били с маски. Те поискали от св. Салех личната карта, като той попитал защо му я искат. Тогава подсъдимият Б. безпричинно нанесъл удар в носа на св. Салех, като оттам потекла кръв. Подсъдимият и другите лица нанесли удари с юмруци на св. Салех по тялото и главата и се отдалечили. По-късно дошли полицаи, а св. Салех бил транспортиран до УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД. От удара, нанесен от подсъдимия св. Салех получил кръвотечение от носа, представляващо временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

-

-

-

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след преценка на следните доказателствени средства и доказателства:

- *гласни* – обясненията на подсъдимия; показанията на свидетелите С, Д, Н, Н, С, М, М, Г., Ж, Ф.

- *писмени* – заключение на две съдебно – медицински експертизи /СМЕ/; заключение на две съдебно – психиатрични експертизи; заключение на аудио-техническа експертиза; протокол за оглед на местопроизшествие; протокол за разпознаване на лице; справка от Районен център 112-София; протокол за доброволно предаване; медицински документи; справка за съдимост на подсъдимия.

- *веществени* – фотоалбуми и компактдиск.

Основен източник на информация са гласните доказателства. Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелите, тъй като същите са логични, последователни, вътрешнонепротиворечиви. Съдът изцяло им се доверява, като използва същите при изграждане на фактическите си констатации. Те кореспондират помежду си изцяло, като няма никакви противоречия относно фактите, влизащи в предмета на доказване. С най-голямо значение са показанията на св. Салех, който дава информация за случилото се, както и за лицето, ударило го в носа – подсъдимия. Твърденията му за дееца се подкрепят от протокола за разпознаване на лица, при което той категорично е посочил именно подсъдимия като автор на деянието. Съдът кредитира напълно това следствено действие, тъй като протоколът за него съдържа всички изискуеми реквизити, поради което съдът намира, че то е било проведено законосъобразно, което следва и от показанията на поемните лица – св. Добрева и Николова. Това, че подсъдимият е ударил св. Салех в носа се потвърждава и от направеното от него самопризнание.

Показанията на другите свидетели Н, С, М, М, Г. подкрепят казаното от св. С относно нанесения му побой, тъй като са възприели същия след деянието и са видели неговите наранявания. За инцидента информация се съдържа и в справката Районен център 112-София, както и в заключението на аудио-техническа експертиза, която възпроизвежда съдържанието на съобщението за него, запис от което се намира в приложения п делото компакт диск.

Двете СМЕ сочат вида и характера на причинените на С увреждания. Съдът дава вяра на тройната СМЕ, доколкото вещите лица са работили с много повече материали, дали им възможност да изготвят своето заключение. Заключение то й съдът счита за безпристрастно, обективно и кореспондиращо с останалите събрани по делото гласни и писмени доказателства. Същото намира опора в медицинските документи относно св. Салех.

Кредитират се изцяло останалите събрани по делото писмени доказателства и веществените, тъй като същите кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал.

-

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

При така установената фактическа обстановка съдът прие, че от обективна и субективна страна подсъдимият е осъществил състава на престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12, вр. чл. 130, ал. 1 НК.

От обективна страна:

Подсъдимият е ударил с юмрук в носа пострадалото лице и му причинил кръвотечение от носа, което е реализирало медикобиологичния признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Подсъдимият е започнал боя безпричинно и предвид това не може да се приеме, че към момента на нанасяне на удара на пострадалия подсъдимият се е отбранявал и защитавал. Ето защо и, доколкото липсва нападение от страна на пострадалия, то не може да се говори и за неизбежна отбрана от страна на подсъдимия спрямо него при причиняването на телесната повреда.

Налице е пряка причинно - следствена връзка между действията на подсъдимия и причиненото на пострадалия увреждане на здравето.

В резултат на нанесеното увреждане на пострадалия е било причинено временно разстройство на здравето, неопасно за живота, които по своята правна същност представляват лека телесна повреда по смисъла на чл.130, ал. 1 НК.

Съдът намира, че са налице основания за ангажиране наказателната отговорност на подсъдимия и по квалифициращия признак на престъплението по чл. 131, ал. 1, т. 12 НК, а именно че телесната повреда е била причинена по хулигански подбуди.

Безспорно по делото е установено, че действията на подсъдимия са били извършени на публично място – на улицата, като са станали достояние на други хора. Действията на подсъдимия са израз на невъздържаност и буйство от негова страна. Държал се е невъздържано и агресивно, пренебрегвайки всякакви норми за нормално човешко поведение за неприкосновеност на личността и нейната телесна цялост.

Тези действия на подсъдимия съдът преценява, като непристойни, защото очевидно противоречат на установения в обществото морал и порядък. Действията на подсъдимия са израз на неприличие, буйство и невъздържаност от негова страна. Съдът приема, че действията на подсъдимия са не само непристойни, но и грубо нарушават обществения ред. С тези действия подсъдимият е изразил и своето явно неуважение към обществото и неговите разбирания за спокойствие, за нормални човешки отношения, както и неуважение към личността и незачитане на обществените отношения свързани с телесната неприкосновеност на личността.

В случая няма личен мотив в поведението на подсъдимия, като той дори не е познавал пострадалия, нито пък дори е общувал с него, а го е нападнал безпричинно.

Предвид това съдът счита, че в случая е налице и хулиганският мотив, който се заключава в проявеното явно неуважение на подсъдимия към обществото, към телесната неприкосновеност на личността, към добронамерените отношения.

Действията извършени от подсъдимия по време на нанасянето на самата телесна повреда са по своята същност хулигански такива, като самата телесна повреда се явява последица от предприетите от него хулигански действия - тя е продължение на хулиганското поведение на подсъдимия на инкриминираната дата.

От субективна страна:

Деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл от подсъдимия - предвиждал е общественоопасния характер на деянието, предвиждал е също така и общественоопасните последици на същото и пряко ги е целял. Предвиждал е вероятното настъпването на общественоопасните последици, тъй като е знаел, че такива последици могат и да настъпят, а могат и да не настъпят в зависимост от това дали и къде точно ще удари пострадалия - т.е. къде точно в тялото му ще попаднат ударите, като пряко е искал (целял) настъпването на съставомерния резултат. Подсъдимият съвсем съзнателно и целенасочено е нанесъл удар в областта на носа на пострадалия. Предвид това съдът прие, че в случая подсъдимият пряко е целял настъпването на общественоопасния резултат. Той неизбежно е съзнавал, че нанасяйки такъв удар в тази част от тялото на пострадалия е напълно възможно и вероятно да причини на същия наранявания от този вид и характер. Ето защо, нанасяйки удара и по този начин на пострадалия, пряко е целял да причини на същия конкретно телесно увреждане, като напълно е съзнавал вероятността и възможността за причиняване на същото. Не се спори по делото, че поведението на подсъдимия не е било продиктувано от лични мотиви.

От субективна страна умисълът на подсъдимия е обхващал и квалифициращия признак на деянието по чл. 131, ал. 1, т. 12 НК, а именно че нанесените от него телесни повреди са израз на хулиганските му действия, на невъздържаното му и буйно поведение, на абсолютно пренебрежително му отношение към телесната неприкосновеност на личността, към обществения ред, спокойствие.

По изложените съображения съдът призна подсъдимия за виновен в извършване на престъплението по чл. 131, ал. 1, т. 12, вр. чл. 130, ал. 1 НК.

ПО ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:

Съдът намира, че са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 78а от НК

подсъдимият да бъде освободен от наказателна отговорност и му бъде наложено административно наказание:

За извършеното престъпление законодателят е предвидил наказание „лишаване от свобода” до 1 година или „пробация”, подсъдимият е пълнолетен, неосъждан е, не е освобождаван от наказателна отговорност, липсват и причинени имуществени вреди, не е налице някое от ограниченията по чл. 78а, ал. 7 НК, предвид което не е налице пречка за прилагането на разпоредбата на чл. 78а НК.

При индивидуализация на административното наказание на подсъдимия съдът отчете като смекчаващи отговорността обстоятелства младата възраст на подсъдимия и изразеното съжаление.

За отегчаващ признак съдът прие, това че подсъдимият е нанесъл и други удари на пострадалия, които са останали неинкриминирани.

Като съобрази горните обстоятелства, съдът освободи подсъдимия от наказателна отговорност и му наложи административно наказание „глоба” в размер малко над минималния - 1 500 лева, като прие, че то изцяло е съобразено с целите на наказанието, визирани в чл. 36 НК и съответства на тежестта на деянието и обществената опасност на дееца.

-

ЗА ВЕЩЕСТВЕНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА:

Съдът прие, че веществените доказателства – компактдискове, следва да останат по делото.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

С оглед изхода на делото, съдът осъди подсъдимия на основание чл. 189, ал. 3 от НПК да заплати разноски по водене на делото, направени на досъдебното производство в размер на 699,34 лева - в полза на държавата, както и в случай, че не изпълни доброволно в срок задължението за заплащане на наложеното му административно наказание глоба и присъдените разноски, на основание чл. 190, ал. 2 НПК да заплати по 5 лева за служебно издаване на всеки брой изпълнителен лист в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на СРС.

ТАКА МОТИВИРАН СЪДЪТ ПОСТАНОВИ РЕШЕНИЕТО СИ.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: